

Конвенција бр. 139

Конвенција за професионално заболување од рак, 1974 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

свикана во Женева, од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, на педесет и деветтата сесија, одржана на 5 јуни 1974 година и

земајќи ги предвид условите во Конвенцијата и Препораката за заштита од зрачење, 1960 г., Конвенцијата и Препораката за бензол, 1971 и

сметајќи дека е пожелно да се воспостават меѓународни стандарди за заштита од канцерогени супстанции и агенсии, и

имајќи ја предвид релевантната работа на другите меѓународни организации, особено на Меѓународната здравствена организација и Меѓународната агенција за истражување на рак со која Меѓународната организација на трудот соработува, и

одлучувајќи за донесување на одредени предлози во поглед на контролата и превенцијата на опасностите поврзани со работното место, коешто претставува петта точка на агендата на сесијата, и

утврдувајќи дека овие предлози ќе бидат во форма на меѓународна Конвенција,

на дваесет и четврти јуни илјада деветстотини седумдесет и четвртата година, ја донесе следната Конвенција, којашто може да се цитира како Конвенција за професионално заболување од рак од 1974 г.:

Член 1

1. Секоја земја-членка што ја ратификува оваа Конвенција периодично ќе ги одредува канцерогените супстанции и агенсии за кои ќе биде забрането професионално изложување или ќе бидат предмет на овластување или контрола, и оние на кои ќе се применуваат други одредби од оваа Конвенција.
2. Може да се направат исклучоци од забраната само со издавање на сертификат наведувајќи ги во секој случај условите што треба да се запазат.
3. При одредувањето наведено во став 1 од овој член ќе се земат предвид најновите информации содржани во кодексот за работа или упатствата кои може да бидат издадени од Меѓународната канцеларија на трудот, како и информации од други надлежни тела.

Член 2

1. Секоја земја-членка што ја ратификува оваа Конвенција прави напори, канцерогените супстанции и агенсии, на кои се изложени работниците во текот на нивното работење, да

бидат заменети со неканцерогени супстанции или агенси или со помалку штетни супстанции или агенси; при изборот на заменливи супстанции или агенси треба да се земе предвид нивното канцерогено, токсично и друго својство.

2. Бројот на работниците, изложени на канцерогени супстанции или агенси и времетраењето и степенот на таквите изложувања, треба да се намали до минимум за да се гарантира безбедноста.

Член 3

Секоја земја-членка што ја ратификува оваа Конвенција ги пропишува мерките што треба да се преземат за да ги заштити работниците од ризици на изложување на канцерогени супстанции или агенси и воспоставува соодветен систем на евиденција.

Член 4

Секоја земја-членка што ја ратификува оваа Конвенција, презема чекори за работниците кои се или постои веројатност да бидат изложени на канцерогени супстанции или агенси да ги имаат сите расположливи информации за опасностите и мерките што треба да се преземат.

Член 5

Секоја земја-членка што ја ратификува оваа Конвенција, презема мерки со кои се гарантира дека на работниците им се обезбедуваат неопходни медицински прегледи или биолошки или други тестови или испитувања за време на вработувањето и потоа, со цел да се утврди нивното изложување и да се набљудува нивната здравствена состојба во однос на професионалните ризици.

Член 6

Секоја земја-членка што ја ратификува оваа Конвенција:

(а) според законите или прописите или какви било други методи што се во согласност со националната практика и услови и во консултација со најрепрезентативните организации на засегнатите работодавачи и работници преземаат мерки што се неопходни за спроведување на одредбите од оваа Конвенција;

(б) во согласност со националната практика ги наведуваат лицата и телата што се одговорни за усогласување со одредбите од оваа Конвенција.

(в) се обврзува да обезбеди соодветни инспекциски служби со цел надзор на примената на оваа Конвенција или да се увери дека е извршена соодветна инспекција.

ЗАВРШНО

Член 7

Формалните ратификации на оваа Конвенција се проследуваат до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот за регистрација.

Член 8

1. Оваа Конвенција е обврзувачка за оние земји-членки на Меѓународната организација на трудот, чишто ратификации се регистрирани од страна на Генералниот директор.
2. Оваа Конвенција влегува во сила дванаесет месеци по датумот на регистрирање на ратификациите од две земји-членки од страна на Генералниот директор.
3. Следствено, Конвенцијата стапува во сила за сите земји-членки, дванаесет месеци од датумот на регистрирање на нивните ратификации.

Член 9

1. Земјата-членка што ја ратификувала оваа Конвенција може да ја откаже истата по истекот на десет години од датумот кога Конвенцијата за прв пат стапила во сила, преку акт испратен за регистрација до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот. Ова откажување нема да има ефект додека не измине една година од датумот на кој што е регистрирано.
2. Секоја земја-членка што ја ратификувала оваа Конвенција и што во временски период од една година по истекот на периодот од десет години наведен во претходниот став, не го искористи правото за откажување дадено со овој член, ќе биде обврзана за период од следните десет години, а потоа може да ја откаже оваа Конвенција по истекот на секој нов период од десет години согласно со условите предвидени со овој член.

Член 10

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги известува сите земји-членки на Меѓународната организација на трудот за регистрирањето на ратификациите и актите за откажување доставени од страна земјите-членки на Организацијата.
2. При известувањето на земјите-членки на Организацијата за регистрацијата на втората ратификација, Генералниот директор ги известува земјите-членки на Организацијата за датумот по којшто Конвенцијата ќе стапи во сила.

Член 11

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги доставува до Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрација, согласно член 102 од Повелбата на Обединетите нации, целосните податоци за сите ратификации и акти на откажувања, регистрирани од него во согласност со одредбите од претходните членови.

Член 12

Управниот орган на Меѓународната канцеларија трудот, кога ќе смета дека е неопходно, доставува извештај до Генералната конференција за спроведувањето на оваа Конвенција и ја проверува подготвеноста на Конференцијата да го стави прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија на својата агенда.

Член 13

1. Доколку Конференцијата донесе нова Конвенција за целосно или делумно ревидирање на оваа Конвенција, освен ако со новата Конвенција не се предвидува поинаку:

а) ратификација на новата ревидирана конвенција од некоја земја-членка ќе значи *ipso jure* откажување на оваа Конвенција, без оглед на одредбите од член 9, ако и кога новата ревидирана конвенција ќе стапи во сила;

б) од датумот кога новата ревидирана конвенција стапува во сила, оваа Конвенција ќе престане да биде отворена за ратификација од земјите-членки.

2. Оваа Конвенција во секој случај останува во сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние земји-членки коишто ја ратификувале, а не ја ратификувале ревидираната конвенција.

Член 14

Англиската и француската верзија на текстот на оваа Конвенција се подеднакво веродостојни.